

Procedures voor de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen - Tsjechië

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.
De volgende vertalingen zijn al beschikbaar: [cs](#) [en](#)

INHOUDSOPGAVE

- 1 [Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?](#)
- 2 [Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?](#)
- 3 [Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?](#)
  - 3.1 [De procedure](#)
  - 3.2 [De grondvoorwaarden](#)
- 4 [Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen](#)
  - 4.1 [Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?](#)
  - 4.2 [Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?](#)
  - 4.3 [Welke geldigheid hebben deze maatregelen?](#)
- 5 [Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?](#)
- 6 [Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?](#)

1 Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?

Het gaat om de tenuitvoerlegging van een verplichting die krachtens een executoriale titel is opgelegd tegen de wil van de persoon die deze verplichting moet nakomen. Indien de schuldenaar de verplichting die bij de uitvoerbare beslissing is opgelegd niet vrijwillig nakomt, kan de schuldeiser bij een rechter of gerechtsdeurwaarder een verzoek om gerechtelijke of gedwongen tenuitvoerlegging van de beslissing indienen.

De rechter gelast de tenuitvoerlegging van beslissingen en gaat daartoe over, met uitzondering van titels die ten uitvoer worden gelegd in administratieve of fiscale procedures. In burgerlijke zaken kan de schuldeiser zich derhalve in principe altijd tot de rechter wenden.

De schuldeiser kan zich eveneens wenden tot een gerechtsdeurwaarder. Deze gaat in opdracht van een rechter over tot de tenuitvoerlegging van beslissingen, met uitzondering van de volgende beslissingen:

- beslissingen betreffende het gezag over minderjarige kinderen;
- beslissingen in zaken betreffende de bescherming tegen huiselijk geweld;
- beslissingen van de instellingen van de Europese Unie;
- beslissingen die in het buitenland zijn geweest.

Een verzoek voor de gedwongen tenuitvoerlegging door een gerechtsdeurwaarder kan echter worden ingediend als de tenuitvoerlegging gedaan dient te worden krachtens een beslissing over alimentatie die bestemd is voor een of meerdere

minderjarige kinderen of een buitenlandse beslissing, en waarvoor een uitvoerbaarverklaring is afgegeven conform de direct toepasselijke regelgeving van de Europese Unie, een internationale overeenkomst of een erkenningsbeslissing.

De tenuitvoerlegging van beslissingen via de rechter wordt geregeld door de artikelen 251 tot en met 351a van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering). In zaken die onder het familierecht vallen, valt de tenuitvoerlegging van beslissingen onder de bepalingen van de artikelen 492 tot en met 513 van de huidige versie van wet nr. 292/2013 inzake bijzondere gerechtelijke procedures.

De tenuitvoerlegging van beslissingen via de gerechtsdeurwaarder wordt voornamelijk geregeld door de bepalingen van de artikelen 35 tot en met 73 van de huidige versie van wet nr. 120/2001 inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging (wetboek van tenuitvoerlegging). Bij zijn optreden houdt de gerechtsdeurwaarder eveneens rekening met het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, bijvoorbeeld wat betreft het juridische kader van de verschillende uitvoeringsmiddelen.

2 Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?

Doorgaans is de gewone rechtbank van de woonplaats van de schuldenaar bevoegd om de **tenuitvoerlegging** van een beslissing te gelasten en om daartoe over te gaan (artikel 252, lid 1, van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering)). De uitzonderingen op deze regel staan in artikel 252 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

Raadpleeg voor gedetailleerde informatie over de bevoegde gewone rechtbank "[Algemene regels voor territoriale bevoegdheid](#)" (punt 3.2.1 van informatieblad "Rechterlijke bevoegdheid - Tsjechische Republiek").

Rechters en de door een rechter gemachtigde gerechtsdeurwaarders kunnen overgaan tot **gedwongen tenuitvoerlegging**. Conform artikel 45 van de huidige versie van wet nr. 120/2001 inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging (wetboek van tenuitvoerlegging) is de districtsrechtbank ter zake materieel bevoegd. De territoriaal bevoegde rechtbank is de rechtbank van de plaats waar de schuldenaar zijn woonplaats heeft of eventueel, als het om een buitenlandse onderdaan gaat, waar hij zijn verblijfplaats, statutaire zetel enz. op het grondgebied van de Tsjechische Republiek heeft afhankelijk van de aard van het verblijf. De rechterlijke bevoegdheid wordt gedetailleerder omschreven in de voornoemde bepalingen van het wetboek van tenuitvoerlegging.

Raadpleeg voor meer informatie eveneens de vraag "Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?".

3 Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?

3.1 De procedure

Gerechtelijke tenuitvoerlegging van beslissingen

De procedure kan uitsluitend op verzoek van de schuldeiser worden ingeleid als de schuldenaar niet vrijwillig de verplichting nakomt die bij de uitvoerbare beslissing is opgelegd. Krachtens de huidige versie van wet nr. 292/2013 inzake bijzondere gerechtelijke procedures kan de rechter echter zelfs ambtshalve de tenuitvoerlegging van bepaalde voorlopige voorzieningen gelasten, bijvoorbeeld in zaken met betrekking tot de bescherming tegen huiselijk geweld.

De tenuitvoerlegging van een beslissing kan uitsluitend worden gelast wanneer uit de beslissing kan worden opgemaakt wie de schuldeiser en de schuldenaar zijn, wat de omvang en de inhoud is van de verplichtingen uit het tenuitvoerleggingsverzoek, en binnen welke termijn deze tenuitvoerlegging dient plaats te vinden. Indien de rechterlijke beslissing geen termijn voor de tenuitvoerlegging van de verplichting bevat, wordt verondersteld dat de opgelegde verplichtingen binnen drie dagen dienen te worden uitgevoerd of, in het geval van huisuitzetting, binnen vijftien dagen nadat de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan. Als de verplichting krachtens de beslissing door meerdere schuldenaren dient te worden uitgevoerd en de verplichtingen deelbaar zijn, dienen deze in gelijke delen door alle schuldenaren te worden uitgevoerd, behoudens indien in de beslissing anders is bepaald.

Een schuldeiser hoeft zich niet door een advocaat te laten vertegenwoordigen voor de indiening van een verzoek om tenuitvoerlegging van een beslissing.

Als er krachtens het verzoek om tenuitvoerlegging van een beslissing een geldbedrag moet worden betaald, dienen het concrete uitvoeringsmiddel en de andere bij wet vastgestelde voorwaarden te worden vermeld. Bij het verzoek dient een afschrift van de beslissing, waarop de formule van tenuitvoerlegging is aangebracht, te worden gevoegd. Deze formule wordt aangebracht door de rechter die in eerste aanleg uitspraak doet over de zaak. Als het tenuitvoerleggingsverzoek wordt ingediend bij de rechter die in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan over de zaak, is het niet nodig om het afschrift van de beslissing bij te voegen.

In tenuitvoerleggingsprocedures wordt altijd uitspraak gedaan door middel van een beschikking.

Doorgaans gelast de rechter de tenuitvoerlegging van de beslissing zonder de schuldenaar te horen.

In de Tsjechische Republiek moeten voor gerechtelijke procedures gerechtskosten worden betaald (zie de huidige versie van wet nr. 549/1991 inzake gerechtskosten). In gerechtvaardigde gevallen geldt er krachtens de wet een vrijstelling van gerechtskosten.

Procedure voor gedwongen tenuitvoerlegging door een gerechtsdeurwaarder

De gedwongen tenuitvoerlegging wordt uitgevoerd door de gerechtsdeurwaarder die de schuldeiser in zijn verzoek tot gedwongen tenuitvoerlegging heeft aangewezen. De handelingen van de gerechtsdeurwaarder worden geacht handelingen van de rechter te zijn.

Procedure inzake gedwongen tenuitvoerlegging kunnen worden ingeleid op verzoek van de schuldeiser of van de persoon die bewijst dat het recht dat is toegekend in de beslissing aan hem is gecedeerd of overgedragen. De procedure wordt ingeleid op de datum waarop de gerechtsdeurwaarder het verzoek ontvangt. Laatstgenoemde kan pas beginnen met het inventariseren van de zaken van de schuldenaar en het uitvoeren van een conservatoire maatregel nadat de rechter hem heeft gemachtigd en de gedwongen tenuitvoerlegging heeft gelast.

Het verzoek tot gedwongen tenuitvoerlegging dient de volgende zaken te bevatten:

- de gerechtsdeurwaarder die dient over te gaan tot de tenuitvoerlegging, het adres van zijn kantoor (het overzicht van gerechtsdeurwaarders staat op de website van de Kamer van gerechtsdeurwaarders van de Tsjechische Republiek <http://www.ekcr.cz/seznam-exekutoru.php&w>. Gerechtsdeurwaarders hebben geen beperkte territoriale bevoegdheid: iedere gerechtsdeurwaarder kan optreden op het gehele grondgebied van de Tsjechische Republiek);
- het doel van het verzoek en de conclusies;
- de partijen, te weten de schuldeiser of in voorkomend geval de persoon aan wie het recht in de beslissing is toegekend en de schuldenaar; als het om natuurlijke personen gaat: hun voornaam, achternaam, het adres van hun woonplaats of voor buitenlandse onderdanen het adres van hun verblijfplaats op het grondgebied van de Tsjechische Republiek, afhankelijk van de aard van hun verblijf, en eventueel het inschrijvingsnummer in het geboorteregister of de geboortedatum; als het om rechtspersonen gaat: de handelsnaam of firmanaam, de statutaire zetel en het inschrijvingsnummer van de rechtspersoon;
- de exacte naam van de executoriale titel;
- de beschrijving van de verplichting die door de gedwongen tenuitvoerlegging dient te worden gehonoreerd en informatie over of en in hoeverre de schuldenaar de vereiste verplichting heeft uitgevoerd;
- eventuele bewijzen waarop de schuldeiser zich baseert;
- een handtekening.

Bij het verzoek tot gedwongen tenuitvoerlegging dient de originele executoriale titel met daarin de formule van tenuitvoerlegging te worden gevoegd of een gewaarmerkt conform afschrift, of een afschrift van de notariële akte die de tenuitvoerlegging toestaat, tenzij de executoriale titel is afgegeven door dezelfde rechter. De formule van tenuitvoerlegging in de executoriale titel wordt aangebracht door de autoriteit die deze heeft afgegeven, terwijl de formule op transacties en overeenkomsten wordt aangebracht door de autoriteit die deze heeft gevalideerd.

3.2 De grondvoorwaarden

De gerechtelijke tenuitvoerlegging van een beslissing (of de tenuitvoerlegging waartoe de gerechtsdeurwaarder overgaat) kan worden gelast op basis van een executoriale titel, als de opgelegde verplichting niet vrijwillig wordt nagekomen.

Executoriale titels zijn:

- uitvoerbare beslissingen van een rechter of gerechtsdeurwaarder als deze een recht toekennen, een verplichting opleggen of betrekking hebben op zaken;
- uitvoerbare beslissingen van een rechter of een andere wetshandhavingsautoriteit, als deze een recht toekennen of betrekking hebben op zaken;
- uitvoerbare arbitrale uitspraken;
- notariële akten die executoriale titels vormen en die zijn opgesteld conform speciale regelgeving;
- uitvoerbare beslissingen die zijn genomen door overheidsinstanties en andere uitvoerbare executoriale titels die zijn afgegeven door overheidsinstanties;

- andere uitvoerbare beslissingen, gevalideerde transacties en documenten waarvan de tenuitvoerlegging wettelijk is toegestaan.

Indien de executorialie titel geen termijn voor de tenuitvoerlegging van de verplichting bevat, wordt verondersteld dat de opgelegde verplichting binnen drie dagen dient te worden uitgevoerd of, in het geval van huisuitzetting, binnen vijftien dagen nadat de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

Gerechtelijke tenuitvoerlegging van beslissingen

De gewone rechtbank van de woonplaats van de schuldenaar is bevoegd om de tenuitvoerlegging van een beslissing te gelasten en om daartoe over te gaan, en om iedere gerechtelijke activiteit voorafgaand aan het gelasten van de tenuitvoerlegging uit te voeren en om vermogensverklaringen af te nemen, behoudens indien anders is bepaald in artikel 252 van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

De tenuitvoerlegging van een beslissing kan slechts worden gelast voor zover de schuldeiser hierom verzoekt en voor zover zulks conform de beslissing toereikend is om de schuldeiser te betalen (artikel 263, lid 1, van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering)).

De rechter verwerpt het tenuitvoerleggingsverzoek als al uit het verzoek duidelijk blijkt dat het bedrag dat verkregen zou worden zelfs niet voldoende is om de tenuitvoerleggingskosten te dekken (artikel 264, lid 2, van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering)).

Procedure voor gedwongen tenuitvoerlegging door een gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder gaat in opdracht van een rechter over tot de tenuitvoerlegging van beslissingen, met uitzondering van de bovengenoemde beslissingen (onder punt 1).

Als de gerechtsdeurwaarder een verzoek tot gedwongen tenuitvoerlegging heeft ontvangen, verzoekt hij de rechter uiterlijk binnen vijftien dagen vanaf de ontvangst van het verzoek om een volmacht en een tenuitvoerleggingsbeschikking. Als er is voldaan aan alle wettelijke voorwaarden, geeft de rechter binnen vijftien dagen een volmacht af. Als er niet is voldaan aan alle wettelijke voorwaarden voor de gedwongen tenuitvoerlegging, geeft de rechter de gerechtsdeurwaarder de instructie om het verzoek tot gedwongen tenuitvoerlegging geheel of gedeeltelijk te weigeren of te verwerpen of om de tenuitvoerleggingsprocedure op te schorten. Deze instructie is bindend voor de gerechtsdeurwaarder.

De districtsrechtbank is de materieel bevoegde rechtbank.

De territoriaal bevoegde rechtbank is voor een natuurlijk persoon de rechtbank waar de schuldenaar zijn woonplaats heeft of eventueel, als het om een buitenlandse onderdaan gaat, waar hij zijn verblijfplaats op het grondgebied van de Tsjechische Republiek heeft, afhankelijk van de aard van het verblijf. Als de schuldenaar een rechtspersoon is, is de rechtbank van de plaats waar de schuldenaar zijn statutaire zetel heeft territoriaal bevoegd. Als de schuldenaar een natuurlijk persoon is en geen woon- of verblijfplaats in de Tsjechische Republiek heeft, of als de schuldenaar een rechtspersoon is en geen zetel in de Tsjechische Republiek heeft, is de rechtbank van de plaats waar zijn zaken zich bevinden territoriaal bevoegd.

In de huidige versie van wet nr. 292/2013 inzake bijzondere gerechtelijke procedures staan enkele uitzonderingen op de territoriale bevoegdheid, bijvoorbeeld in artikel 511.

4 Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

4.1 Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?

De gerechtelijke tenuitvoerlegging van een beslissing (of de tenuitvoerlegging door de gerechtsdeurwaarder) kan, onder voorbehoud van enkele uitzonderingen, bestaan in het in beslag nemen van roerende of onroerende zaken, rechten en andere soorten zaken.

Overeenkomstig de artikelen 321 en 322 van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) kan er geen beslag worden gelegd op:

- zaken waarvan de verkoop krachtens bijzondere bepalingen is verboden of zaken die krachtens bijzondere bepalingen niet zijn onderworpen aan tenuitvoerlegging;
- zaken waarvan de schuldenaar de eigenaar is en die strikt noodzakelijk zijn om te voorzien in zijn directe materiële behoeften en die van zijn gezin of voor het uitvoeren van zijn professionele taken, alsook andere zaken waarvan de verkoop strijdig zou zijn met de morele regels (gewone kleding, voorzieningen voor het huis, verlofingsringen en andere vergelijkbare voorwerpen, medische apparatuur en andere voorwerpen die de schuldenaar nodig heeft wegens ziekte of handicap, contant

geld binnen de limiet die overeenkomt met het dubbele van het minimum voor levensonderhoud voor een persoon conform de bijzondere regelgeving, gezelschapsdieren die niet voor commerciële doeleinden worden gehouden);

- als de schuldenaar een zelfstandig ondernemer is, de zaken waarvan hij de eigenaar is en die hij strikt nodig heeft voor het uitvoeren van zijn activiteit (deze bepaling geldt niet voor zaken die zijn verpand en als de schuldeiser de op deze wijze gegarandeerde vordering wil innen);
- technische hulpmiddelen die worden gebruikt voor de registratie van beleggingsinstrumenten conform de bijzondere regelgeving, of voor het bewaren van documenten in verband met gegevens van deze registraties, technische hulpmiddelen voor het verstrekken van gegevens over de eigenaars van beleggingsinstrumenten conform de bijzondere regelgeving;
- zaken die de schuldenaar heeft verkregen als vervangende zaken (deze bepaling geldt niet als de schuldenaar vrij kan beschikken over deze zaken of als de tenuitvoerlegging van de beslissing gericht is op het verkrijgen van de betaling van schulden van een overledene of schulden in verband met het noodzakelijke beheer van de als vervangende zaken verkregen zaken).

De schuldeiser kan echter altijd verzoeken om beslag op de bovengenoemde zaken, als deze zijn verkregen door een schuldenaar die door het plegen van een opzettelijk strafbaar feit een nadeel heeft veroorzaakt en financieel voordeel heeft verkregen en de schuldeiser het slachtoffer van dit strafbare feit is.

Bovendien kunnen ook de volgende zaken niet worden onderworpen aan tenuitvoerlegging van een beslissing:

- vorderingen die betrekking hebben op schadevergoedingen die een verzekeraar uit hoofde van een verzekeringsovereenkomst heeft overgemaakt, als deze schadevergoedingen dienen voor de wederopbouw of de reparatie van een woning;
- sociale uitkeringen, hulp voor personen in een kwetsbare situatie, huisvestingsvergoedingen, sociale hulp die in één keer is betaald en hulp voor pleeggezinnen;
- vorderingen die de schuldenaar heeft verkregen als vervangende zaken (deze bepaling geldt niet als de schuldenaar vrij kan beschikken over deze vorderingen of als de tenuitvoerlegging van de beslissing gericht is op het verkrijgen van de betaling van schulden van een overledene of de betaling van schulden in verband met het noodzakelijke beheer van de als vervangende zaken verkregen zaken);
- er kan slechts beslag worden gelegd op twee vijfde van het bedrag van vorderingen van natuurlijke personen die zelfstandig ondernemer zijn en die zijn ontstaan in het kader van hun professionele activiteit. Als het verzoek tot beslag echter betrekking heeft op een bevoorrechte vordering, kan drie vijfde van dat bedrag in beslag worden genomen;
- er kan slechts beslag worden gelegd op twee vijfde van het bedrag van vorderingen die zijn verkregen uit hoofde van auteursrechten, als de auteur de schuldenaar is. Als de verzochte tenuitvoerlegging betrekking heeft op een bevoorrechte vordering, kan drie vijfde van de auteursrechten in beslag worden genomen (deze bepaling geldt mutatis mutandis ook voor vorderingen uit de rechten van uitvoerende kunstenaars en industriële eigendomsrechten van initiators).

Dit overzicht bevat de belangrijkste beperkingen inzake beslag op zaken in het kader van gerechtelijke of gedwongen tenuitvoerlegging. Het wetboek van burgerlijke rechtsvordering bevat nog andere specifieke beperkingen, bijvoorbeeld in artikel 267b.

De wijze waarop beslag wordt gelegd op zaken van de gemeenschap van de echtgenoten staat beschreven in artikel 262a, leden 1 en 2, van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) en artikel 42 van de huidige versie van wet nr. 120/2001 (wetboek van tenuitvoerlegging). De tenuitvoerlegging die betrekking heeft op zaken die behoren tot de gemeenschap van de echtgenoten kan eveneens worden gelast voor de terugbetaling van een schuld die gedurende of voorafgaand aan het huwelijk is aangegaan en die slechts betrekking heeft op één van de echtgenoten. Voor de toepassing van een tenuitvoerleggingsbeschikking worden ook de volgende zaken beschouwd als gemeenschappelijke zaken van de schuldenaar en zijn echtgenoot: zaken die niet langer deel uitmaken van de gemeenschap van de echtgenoten als gevolg van een rechterlijke beslissing waarin de ontbinding van de gemeenschap is uitgesproken of de bestaande omvang is verkleind, als gevolg van een overeenkomst die de gemeenschap van goederen van de echtgenoten verkleint, als gevolg van het aannemen van een stelsel van huwelijkse voorwaarden of als gevolg van het bestaan van een overeenkomst met betrekking tot de uitgestelde gemeenschap van goederen.

De tenuitvoerlegging van de beslissing door middel van beslag op salaris of andere inkomsten van de echtgenoot van de schuldenaar, door middel van derdenbeslag op de bankrekening van de echtgenoot van de schuldenaar, derdenbeslag van een andere geldvordering van de echtgenoot van de schuldenaar, of door beslag op andere vermogensrechten van de echtgenoot van de schuldenaar kan uitsluitend worden gelast als de terug te betalen schulden onder de gemeenschap van de echtgenoten vallen.

4.2 Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?

Gerechtelijke tenuitvoerlegging van beslissingen

De betaling van een geldbedrag kan worden verkregen door middel van beslag op salaris, derdenbeslag, het beheer van een onroerende zaak, de verkoop van roerende of onroerende zaken, door beslag en verkoop van een fabriek of door het vestigen van een gerechtelijk zekerheidsrecht op de onroerende zaken (artikel 258, lid 1, van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering)).

De tenuitvoerlegging van een beslissing die een andere verplichting oplegt dan de betaling van een geldbedrag hangt af van de aard van de opgelegde verplichting. Deze kan bestaan in een huisuitzetting, bewarend beslag, de verdeling van gemeenschappelijke zaken of de uitvoering van werkzaamheden of diensten (artikel 258, lid 2, van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering)).

De tenuitvoerlegging van de beslissing door **de verkoop van verpande zaken** kan in geval van een vordering met een zekerheidsrecht worden uitgevoerd door de verkoop van verpande roerende zaken of onroerende zaken die zijn bezwaard met een hypotheek, door de verkoop van geheel in bewaring genomen zaken en verzamelingen van zaken (feitelijke universaliteit) en door beslag op andere verpande zaken, door de omzetting van conservatoir beslag op een geldbedrag in derdenbeslag en door beslag op andere verpande vermogensrechten (artikel 258, lid 3, van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering)).

Nadat de gedwongen tenuitvoerlegging is ingeschreven in het register van gedwongen tenuitvoerleggingen, onderzoekt de gerechtsdeurwaarder de geldende tenuitvoerleggingsmiddelen en geeft of vernietigt hij een bevel betreffende de zaken die krachtens de gedwongen tenuitvoerlegging in beslag genomen dienen te worden. Met een tenuitvoerleggingsbevel wordt de opdracht bedoeld om over te gaan tot de gedwongen tenuitvoerlegging met een van de tenuitvoerleggingsmiddelen die zijn vastgelegd in de huidige versie van wet nr. 120/2001 (wetboek van tenuitvoerlegging). Bij het opstellen van een tenuitvoerleggingsbevel is de gerechtsdeurwaarder verplicht een tenuitvoerleggingsmiddel te kiezen dat niet kennelijk ongeschikt is, bijvoorbeeld wat betreft de onevenredigheid tussen de hoogte van de schulden van de schuldenaar en de waarde van de zaak waarvan de verkoop het mogelijk moet maken om deze schulden terug te betalen.

De gedwongen tenuitvoerlegging betreffende de betaling van een geldbedrag kan worden gerealiseerd door beslag op salaris of andere inkomsten, derdenbeslag, de verkoop van roerende of onroerende zaken, door beslag en verkoop van een fabriek, door het vestigen van een zekerheidsrecht op onroerende zaken, door het beheer van een onroerende zaak of door de opschorting van een rijbewijs.

Het tenuitvoerleggingsmiddel betreffende een andere verplichting dan de betaling van een geldbedrag, hangt af van de aard van de opgelegde verplichting. Dit kan bestaan in een huisuitzetting, bewarend beslag, de verdeling van gemeenschappelijke zaken of de uitvoering van werkzaamheden of diensten.

De gedwongen tenuitvoerlegging door **de verkoop van verpande zaken** kan in geval van een vordering met een zekerheidsrecht worden gerealiseerd door de verkoop van verpande roerende zaken of onroerende zaken die zijn bezwaard met een hypotheek.

Het verbod om te beschikken over zaken staat in artikel 44a en artikel 47, lid 5, van de huidige versie van wet nr. 120/2001 (wetboek van tenuitvoerlegging). Behoudens indien de gerechtsdeurwaarder anders bepaalt, kan de schuldenaar vanaf de datum van de betekening van de gedwongen tenuitvoerlegging niet meer vrij beschikken over zijn zaken, met inbegrip van onroerende zaken en zaken die tot de gemeenschap van de echtgenoten behoren, met uitzondering van zaken die onmisbaar zijn voor de normale uitvoering van de commerciële en industriële activiteit van de schuldenaar, zaken die onmisbaar zijn om te voorzien in zijn basisbehoeften en die van de personen jegens wie hij onderhoudsplichtig is, en zaken die noodzakelijk zijn voor het behoud en beheer van zijn vermogen. Rechtshandelingen verricht in strijd met dit verbod zijn nietig. Deze handeling wordt echter als geldig beschouwd als de gerechtsdeurwaarder, een preferente schuldeiser of een opgegeven schuldeiser geen beroep tot nietigverklaring instelt om de inning van opgeëiste vordering te garanderen. De rechtsgevolgen van een beroep tot nietigverklaring beginnen op de datum van inwerkingtreding van de rechtshandeling, op voorwaarde dat het uitvoerbare bevel dat de gerechtsdeurwaarder heeft opgesteld of een ander document waaruit de wil van de gerechtsdeurwaarder, de preferente schuldeiser of de opgegeven schuldeiser blijkt, is bezorgd aan alle partijen bij de rechtshandeling die het onderwerp is van het beroep tot nietigverklaring dat de gerechtsdeurwaarder, de preferente schuldeiser of de opgegeven schuldeiser heeft ingesteld.

De schuldenaar heeft niet het recht de zaken waar het uitvoerbare bevel betrekking op heeft over te dragen en hij kan deze niet bezwaren met een last of hier op andere wijze over beschikken. Rechtshandelingen verricht in strijd met dit verbod zijn nietig.

4.3 Welke geldigheid hebben deze maatregelen?

De maatregelen worden gehandhaafd tot de beëindiging van de tenuitvoerleggingsprocedure, het innen van de vordering en de betaling van de rente, de betaling van de tenuitvoerleggingskosten enz. Het verbod om te beschikken over de zaken wordt door middel van een beslissing beëindigd, zodra de schuldenaar het bedrag heeft overgemaakt aan de gerechtsdeurwaarder dat overeenkomt met de opgeëiste vordering, de tenuitvoerleggingskosten en de kosten die de schuldeiser heeft gemaakt.

5 Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?

Opravné prostředky při soudním výkonu rozhodnutí:

Tijdens de gerechtelijke tenuitvoerlegging van een beslissing kan er beroep worden ingesteld conform de algemene bepalingen in verband met beroep uit het wetboek van burgerlijke rechtsvordering. De schuldenaar dient binnen vijftien dagen vanaf de betekening van een afschrift van de schriftelijke beslissing beroep in te stellen bij de rechter van wie de beslissing wordt aangevochten. Als degene die daartoe het recht heeft tijdig een ontvankelijk beroep instelt, gaat de beslissing niet in kracht van gewijsde voordat de beroepsrechter definitief uitspraak doet over het beroep (zie ook artikel 254 van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering)).

Tijdens de tenuitvoerlegging van de beslissing is het om redenen die in de wet zijn vastgesteld niet mogelijk om de procedure op te schorten en het verval dat voortkomt uit het verstrijken van de termijn ongedaan te maken. Het is evenmin mogelijk om een beroep in te stellen voor de herziening van de beslissing. Het is echter wel mogelijk om cassatieberoep in te stellen, maar uitsluitend als het beroep wordt ingesteld tegen een definitieve beslissing die is gewezen door een beroepsrechter die het beroep heeft verworpen of de beroepsprocedure heeft beëindigd, of tegen een definitieve beslissing van een beroepsrechter die de beschikking van de rechter van eerste aanleg heeft bevestigd of opnieuw heeft geformuleerd met verwerping van het beroep of het verzoek inzake het ongedaan maken van het verval (zie ook artikel 229, lid 4, en artikel 254, lid 2, van de huidige versie van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Een recht op de zaken dat tot gevolg heeft dat deze niet vatbaar zijn voor beslag kan worden aangevoerd tegen de schuldeiser door middel van een verzoek tot opheffing van het beslag op deze zaken (artikel 267, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Het recht op de zaken die behoren tot de gemeenschap van de echtgenoten of die voor de toepassing van de tenuitvoerleggingsbeschikking worden beschouwd als onderdeel van het gemeenschappelijke vermogen van de schuldenaar en zijn echtgenoot, maar waarop geen beslag kan worden gelegd voor het innen van de opgeëiste vordering, kan mutatis mutandis worden uitgeoefend door middel van een dergelijk verzoek (artikel 267, lid 2, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

In het verzoek jegens de schuldeiser kan eveneens bezwaar worden gemaakt tegen de waarheidsgetrouwheid, de hoogte, de aard of de rang van een van de vorderingen die zijn opgegeven voor de verdeling van de opbrengst van de verkoop of die op andere wijze worden voldaan tijdens de tenuitvoerlegging van de beslissing, volgens de procedures voor gedwongen tenuitvoerlegging die in de wet zijn vastgesteld (artikel 267a van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Partijen bij de procedure kunnen bezwaar maken tegen bepaalde beschikkingen van de rechter. De schuldenaar kan bijvoorbeeld bezwaar maken tegen de inventaris, het rapport over het beheer van de fabriek of de veiling.

Ten slotte en bovenal kan de schuldenaar in het kader van een procedure voor gerechtelijke tenuitvoerlegging of gedwongen tenuitvoerlegging door een gerechtsdeurwaarder verzoeken om uitstel of opschorting van de gerechtelijke tenuitvoerlegging van de beslissing (of de gedwongen tenuitvoerlegging). Het uitstel en de opschorting van de gerechtelijke tenuitvoerlegging (of de gedwongen tenuitvoerlegging) zijn geregeld in het wetboek van burgerlijke rechtsvordering en het wetboek van tenuitvoerlegging (met name de artikelen 266, 268 en 269 van de huidige versie van wet nr. 99/1963 (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) en de artikelen 54, 55 en 55a van de huidige versie van wet nr. 120/2001 (wetboek van tenuitvoerlegging)).

Beroep tegen gedwongen tenuitvoerlegging door een gerechtsdeurwaarder

Uitsluitend in de gevallen die zijn vastgesteld in het wetboek van tenuitvoerlegging (artikel 55c) kan beroep worden ingesteld tegen beslissingen van een gerechtsdeurwaarder.

Er kan bij de rechter beroep worden ingesteld tegen de beslissing van de gerechtsdeurwaarder over het verzoek om een zaak te schrappen uit de inventaris en zulks via een verzoek tot opheffing van het beslag op deze zaak conform artikel 267 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering. De beroepstermijn bedraagt dertig dagen vanaf de betekening van de beslissing van de gerechtsdeurwaarder waarmee laatstgenoemde het verzoek om de zaak te schrappen uit de inventaris niet of slechts gedeeltelijk heeft ingewilligd. Geinventariseerde roerende zaken kunnen niet worden verkocht gedurende de periode tussen de datum van indiening van het verzoek tot schrapping van de zaak uit de inventaris en de datum waarop deze termijn is verstreken en gedurende de beroepsprocedure.

Partijen kunnen tegen het bevel tot betaling van de proceskosten bezwaar maken binnen acht dagen nadat het bevel is betekend.

Zie voor het verzoek tot uitstel of opschorting van de gedwongen tenuitvoerlegging door een gerechtsdeurwaarder het kopje "Beroep tegen de gerechtelijke tenuitvoerlegging van beslissingen" hierboven.

6 Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?

Na het gelasten van de gedwongen tenuitvoerlegging (de artikelen 44 en volgende van het wetboek van tenuitvoerlegging) geldt het verbod om vrij te beschikken over de zaken niet voor de zaken die onmisbaar zijn voor de normale uitvoering van de commerciële en industriële activiteit van de schuldenaar, voor de zaken waarmee de schuldenaar voorziet in zijn basisbehoeften en die van de personen jegens wie hij onderhoudsplichtig is, en voor de zaken die noodzakelijk zijn voor het behoud en beheer van zijn vermogen. De schuldenaar kan de gerechtsdeurwaarder bovendien verzoeken om een deel van zijn zaken niet op te nemen in dit verbod. In zijn verzoek dient de schuldenaar te bewijzen dat het restant van zijn zaken duidelijk en onmiskenbaar toereikend is voor de betaling van de opgeëiste vordering, met inbegrip van de kosten die de schuldeiser heeft gemaakt en de kosten voor de gedwongen tenuitvoerlegging.

Na ontvangst van het bevel tot betaling van de gerechtsdeurwaarder, waarin de betalingstermijn en de eventuele gevolgen van niet-betaling worden vermeld, heeft de schuldenaar eveneens de mogelijkheid om de opgeëiste schuld te betalen alsook een voorschot op de minimale kosten voor de tenuitvoerlegging. Het verbod om te beschikken over de zaken eindigt met de betaling van de opgeëiste schuld en het voorschot (artikel 44a, lid 1, en artikel 46, lid 6, van het wetboek van tenuitvoerlegging). Als dit niet gebeurt, gaat de gerechtsdeurwaarder over tot inbeslagname.

De schuldenaar geniet bescherming krachtens artikel 65 van gewijzigd besluit nr. 37/1992 van het ministerie van Justitie van de Tsjechische Republiek van 23 december 1991 inzake het huishoudelijke reglement van de districtsrechtbanken en regionale rechtbanken, bijvoorbeeld als hij uit zijn huis of een andere woonruimte gezet dient te worden. Er kan niet worden overgegaan tot uitzetting als de gerechtsdeurwaarder die belast is met de uitzetting uit een pand, een woning of een kamer vaststelt dat degene die uitgezet dient te worden bedlegerig is wegens een ziekte, of als het gaat om een vrouw die net is bevallen of die hoogzwanger is en de uitzetting de gezondheid van die persoon ernstig in gevaar zou kunnen brengen. Als er geen medische verklaring is of er twijfels bestaan over de waarheidsgetrouwheid van een dergelijke verklaring, vraagt de gerechtsdeurwaarder om advies van een medisch specialist.

Overeenkomstig het wetboek van burgerlijke rechtsvordering zijn bepaalde zaken niet vatbaar voor beslag. Zie "Welke soorten zaken kunnen worden onderworpen aan een tenuitvoerlegging?".

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Laatste update: 20/08/2018